

Mida misjonireis Eestisse minu jaoks tähendas?

Martin Šindelář (23), Praha

Kirjutan lähemalt misjoniprojektist ja sellest, mis enne juhtus. Olen alati arvanud, et minu elu üle on palju kutseid. Misjon mu tähelepanu ei köitnud ja olin veendunud, et see ei ole minu jaoks. Kuid eelmisel sügisel palvetades hakkasin mõtlema, et mulle siiski meeldiks midagi nii-sugust proovida. Üsna pea pärast seda helistas mulle Maruška ja ütles, et talle tundub, nagu ta peaks mind misjonireisile Eestisse kaasa kutsuma. Ma ei pidanud pikalt aru, vaid otsustasin kohe minna. Usun, et see oli Jumala tahe – Tema juhtimine.

Vahetult pärast Eestisse jõudmist olin põnevil. Mulle meeldib avastada uusi kohti ning Eestimaa on kaunis. Mainin kolme asja, mis mind meie teenimisel puudutasid.

Esiteks aaretejaht. Olin ühes grupis Pavel Neústupný ja ühe eesti tüdrukuga. Ma ei oodanud mingeid suuri asju, sest mitte kunagi varem ei olnud ma aaret leidnud. Lõpuks sain oma paberile kirja järgmised vihjed: nokkmütsiga noor poiss, istepink, oranž värv, sporditrauma, nimi (mida ma enam ei mäleta).

Kohe pärast seda, kui asusime aaret otsima, märkasime, et möödume rulapargist. Selle küljel oli oranži värvi. Sisenesime parki, kus istus rambi all pingil noor poiss. Ta kandis T-särki, millele oli trükitud oranž pesapallimüts. Tegime temaga juttu. Tal olid mõned vigastused ja me võisime tema eest palvetada. See oli minu jaoks suur julgustus, sest leidsime kõik vihjed, välja arvatud nimi.

Seejärel jätkasime oma teekonda linnas. Otsisime teisi aardeid. Lõpuks jõudsime pooleldi ära-kuivanud jõeni. Teisel pool jõge nägime väikest hulka lapsi. Otsustasime anda neile kutsed meie üritusele. Võtsin oma kingad jalast ja astusin jõkke, et sellest läbi kahlata. Äkki aga vajusin korralikult põhja, nii et muda ulatus mulle üle põlvede! Pavel läks põnevile ja klõpsis pilte teha. Mina loputasin end jões puhtaks ja me kõik tõdesime ühel meelel, et tõelist misjonit võrdsitavad lõbusad seigad nagu see.

Järgmine julgustav olukord oli viimasel öhtul pärast meie üritust. Olime nautinud maitsvat õhtusööki ja ees ootas palve väikestes gruppides. Õhtusöögi ajal meenus mulle, et Jumal saadab mind aeg-ajalt prohvetliku sõnumiga kellegi juurde. Mu südames oli suur igatsus kedagi teenida. Palvetasin ja sain sõna ühe eesti õe jaoks. Palusin Janat meie meeskonnast, et ta tuleks minuga kaasa ja tõlgiks. Andsin õele prohvetliku sõna edasi. Usun, et see oli tõesti Jumalalt ning julgustas teda. Seejärel võisime palvetada. Olin tõeliselt põnevil.

Viimane kogemus oli meie reisilt mere äärde. Külastasime meremuuseumi. Usun, et Jumal juhtis mind muuseumi juhataja juurde. Andsin talle DVD Jeesuse filmiga, mille mees tänuga vastu võttis.

Lõpetuseks võin öelda, et kohtasin Eestis võrratuid inimesi. Mu süda on mälestustest tulvil. Loodan Eestisse taas tagasi tulla.

www.go-east-mission.net, November 2014

Tšehhikeelse teksti leiad [siit](#)

Inglisekeelse teksti leiad [siit](#)